

Třeći

Wěnc spěwow

za

serbsku młodosć.

Plaći 10 np.

3
Jan Meskank

W Budyšinje.

Čiše a nakład Smolerjec knihičišćernje.

1888.

56/8° 1214

1. Traće Serbowstwa.

1. Tracź dyrbi Sserbstwo, sawostacź
A šerbška khorhoj smahowacź,
Kaž dołho s drjewom selene
:: Te hory steja kužište; ::
Dónž kamjeń tam na kamjenju
Szo sběha k njebju módremu
A Sprewje žórko šlěborne
Do Sserbow žołny ponješe!
2. Tracź dyrbi Sserbstwo, sawostacź
A jeho kczěw mi pschibjeracź,
Dónž Bože šlónczko wobšwěczi
:: A měšacźk tón kraj kužiški; ::
Tak dołho hač tam deshcziš dže,
So Boža stopa tuczna je
A brjóžk šo žadyn seleni
A žana kwětka syboli.
3. Tracź dyrbi Sserbstwo, sawostacź
A wótzny duch je posběhacź,
Kaž dołho ruta selena
:: Sa cžestne roscže holicža; ::

Tracź dyrbi waschnje wótzowſke
A kóžde prawo křwalobne,
Dónž žadyn swón we kraju rži
A witaju ſo wote mſchi.

4. Tracź dyrbi Šerbstwo, ſawoſtać,
Dónž budže czěſchicź žana macź
Šej lužicžanſke džěczatko
:: A kolebacź je ſpěwajo; ::
Kaž dołho mozy myſljenja
Duch lužicžanſki žadyn ma
A žadyn jaſyť hiba ſo:
Tracź dyrbi naſche Šerbowſtvo!

Handrij Zejler.

2. Na serbsku Lužicu.

1. Křana Lužica,
Sprawna, pſchecželna,
Mojich ſerbskich wótzow kraj,
Mojich ſbóžnych ſonow raj,
Šwjate ſu mi tvoje hona!
2. Bitwu bijachu
Horzu, želeſnu
Něhdy ſerbszy wótzajo,
Wójnſke ſpěwy ſpěwajo. —
Štóha poj'da wasche ſpěwy?

3. Srudny sołobit
Ma nětk Hromadnit,
Sžowa žuta s Praschizy,
Ma tam žwoje schkałoby. —
Wjele pomnitej, wój horje!
4. Boha Čorneho
Stare kralestwo
Kapał nětko wobydli;
Stary moch so seleni
Ma skale, kiž wołtač běšče.
5. K luda nadobi
Njejšu shudali
Tamni stari hudazy
Dostatk Šerbow pschichodny. —
Čaš nětk njepraschany wěščeži.
6. Čašo pschichodny,
Budžesch sakčžecz ty? —
D so bychu s twojeho
Klina wuschli mužojo,
Hódni wěčnoh' wopomniša!

Handrij Zejleř.

3. Moje wjesela.

1. Šdžez žo módrja, selenja
Kasche horn, hajniščeža,

Hdžež mje strowja setkujo
W snatym słowje krajenjo:
:: Tam su moje wješela,
Tam mje cžeńje, tam chzu ja. ::

2. Hdžež te swony na zyrkwi
Lubje rěča k wutrobi,
Do wšy hlada s wjecžorka
Postočana zyrkwicžka:
:: Tam su moje wješela,
Tam, tam dže mi myšlicžka. ::

3. Hdžež tam rěka pluskoze
Pšes te hona domowne,
Hdžež do hatka, do rěčki
Sswěcža jasne hwěšdžicžki:
:: Tam su moje wješela,
Tam mje cžeńje, tam chzu ja. ::

4. Hdžež te kwětki pišane
Pšcha łuki domjaze,
Hdžež tam nasche polo je,
Žito šo tam smahuje:
:: Tam su moje wješela,
Tam, tam dže mi myšlicžka. ::

5. Hdžež mje wita narodny
Dom a towaršch šadowny,

Hdžež te snate holicža
A wěnzam rutu schczipaja:
:: Tam šu moje wješela,
Tam mje cžehnje, tam čžu ja! ::
Handrij Zejleř.

4. Serbow wóteny kraj.

1. Wěsch ty tón kraj, hdžež šlěborni šo Sprewja
A rěčki mjěnsche schwórcža po bohu?
Jón hordy lěš a hory wobrubjeja
Wot połdnja k ranju, k wjecžoru.
Wěsch ty mi kraj, wot hórkw pšhecžehnjeny
A w khlódku płódnych shtomow šbožowny?
Schfit dweju kralow, na njón wupšchestrjeny,
Jón kryje a je měra wješeŕny:
My snajemy tón rjeńšchi kraj,
My wěmy jón, o haj, o haj!
To je ta šerbska Lužiza,
Ta Pruska a ta Saksónska.
2. Wěsch ty tón kraj, hdžež džaknu bróšdu wora
Lud spróznimy a płódzi šahrody,
Hdžež kħudy šwój krusch k nješe k kóždoh' dwora
A wschudžom nadeńdžesch dom hospodny?
Wěsch ty mi kraj, hdžež narod dobry, šprawny
Ššo cžestnje kubla, šlutny, špošojny,

Bo duschnoscjach a pobožnosći sjawny,
We kšimdach cžichi, w horju scžerpliwu?
My snajemy tón lud a kraj,
Sich hona, łuki, haj, o haj!
Chžesch dobrych ludži nawjedžicž,
Do Šerbow kraja dyrbišch hicž.

3. Wěšch ty tón lud, hdžež strowe róže kčžěja
Na licžkach šwěrných, cžestných holicžow,
Riž dowěrnje šo s mišnych wóczkow šměja,
We twjerdym džěle počne radoščow?
Wěšch ty tón lud, hdžež kručzi hólzy kžodža,
Čžescž nanow, nadobni kaž semjenjo?
Sich cžescža wschudže, witaju a rodža,
Šsu w krawanej bitwje trašchni mužojo:
 My snajemy cžescž holicžow,
 My wěmy kraj tych pachow;
 Hlej, wěcžnje našcha Ružiza,
 Še tajke džěczi tujaka.

4. Dha kčžěj, dha kčžěj, ty Šerbow rjenšchi krajo,
Kčžěj w strowju, w šbožu, w mozy nješwiadkej,
Pod worjołom nad tobu sejhrawajo
A pod tej křonu młódnej, rucžanej!
A šerbski duch a kžwalba šerbskoh' mjena
Nječ kšwěczi šo kaž šlónzo njebjeske;

A luboscź, k narodnosći sahorjena,
Njech płomjenja pschez' wjetsche dobydže!
Bóh wjeršchny žohnuj Šerbow kraj
A miły jemu sbože daj;
Kcžew, strowje luda šerbskeho
Njech do wěčnosće krašni šo!

Handrij Zejleř.

5. Stysk a trošt.

Čěski hlós.

1. Ach spadke, spadke šu se šchtoma liščicžka
A róža kóžda je wobłědnnyka;
Liščicžka selene,
Róže te wonjate
Ach morik, morik je lodojty mrós!
2. Ach spadka, spadka tež wschitka mi radoścź je
A leži kamjen' mi na wutrobje;
Šačožki bješ liščow,
Lěški wy bješ róžow,
Ach prajcže, wěścže-li žadyn mi troscht!
3. „Džerž, khowaj nadžiju!“ džesche keřk šlecženy;
Duch róžow šcheptasche se šahrody:
„Se šmjercže žiwjenje,
Se šylsow wješele
Wšchař wschitzy po khwili docžakamy!“

Handrij Zejleř.

6. Wojak a jeho Hanka.

Ruski hlós.

Wojak:

1. Budź tu božmje, Hanka rjana!
Wjetscha srudźba njeje žana,
Hacž dom mojoh' luboh' nana
A cže wopuschcźicž.
Ach, ja budu wschědnje srudny,
Budu khodźicž jako błudny
Na horach a psches haj khłódnny
A tam žałoscźicž.
2. Sabycž njecham tebje ženje,
Stajnje budže dopomnjenje
Na tebje mi woschewjenje
W prjecžkach we zusbj.
Hdy ma pschińcž, to w myšlach noschu,
Tón cžaß, so cže saßo koschu?
Ach, to jenicžke cže proschu:
Wostań šwěrna mi!

Hanka:

3. Ach, kať šym ja wurudžena,
So wot tebje wopuschcžena
Budu wscheho porubjena,
Schtož je lube mi!

Moju tyschnoscź, kiž mje rudži,
Chzu ja srudna skoržicź wschudži
A šo prashecź wschitkich ludži,
Luby, po tebi.

4. Srudnu nětk mje budža widžicź;
Ale wschón stysť chzu ja hidžicź,
Budu-li cže šašo widžicź
A bycź pschi tebi.
Njech tež wjazy njeb'džesč rjany,
Njech cže pschikrywaju rany,
Tola masč mój lubowany
Wostacź wobstajnje! Handrij Lubjenski.

7. Džělenje wot lubeje.

Hłós: Dwě róžičcy mi kćěještej.

1. Ach džělenje, ach džělenje,
Kač cžežka wěz to je,
Hdyž ma šo młodženž džělicži
Wot holcžki lubeje!
2. Hdyž prajachmoj šej božemje,
Mój wobaj płakachmoj,
A s rubischkom tym běkusčkim
Ešej wócžzy wutrěchmoj.

3. A wumrješch ty a wumru ja,
Mój wobaj wumrjemoj,
A jenož rowcžł njech jenicžki
Szej wobaj skasamoj.

4. Njech napišnu na descžicžku
Na jenu woběmaj:
We wutrobicžy jenaj tu
Dwaj wotpocžujetaj.

Šembera.

S. Žarowanje.

1. Hilžicžka spěwa šej płacžite hłošy;
Šchtoha cži, džěcžo wješeke, je?
Ach, hdže je mój rjany džen,
Hdže mój luby nawožen?
Lubeho běkeho
Do kaschcža hotuja.
2. Czorna šo drascži tam Hilžicžka płacžo,
Wodžewa rub šo žarowanški;
Zašne wócžko haško je,
Kiž šo na nju šměwasche;
S trawnikom, s dornikom
Jenicžki křyty spi.
3. Hilžicžki šylšy row seleny křepja,
Tijakki lute šakčēja s nich;

Módre njesapomniczki
Směwaju so mješ nimi.
Hilžiczka srudnuschka
Na rowje spěwasche:

Ach, so bych sa nim ja czahnyła skerje,
Nětk mi tu semja puščina je;
Wsmi mje šobu sa tobu
A rjanom' raju Božemu;
Bych so tam rjenišcha
Njewjesta blyschczika!

9. Brězyčka přede wsu.

1. Pod běkej brěšyczku
Na hórzy pschede wšu,
Tam šmój dobru nóz šej dašoj,
Bjerschcžen jašny pscheměnjašoj.
Ta běka brěšyczka
:: Ze šobu šdychnyła. ::
2. Pod běkej brěšyczku
Na hórzy pschede wšu
Ze wón porucził mje Bohu
A je czahnył prjeczku drohu;
Ta běka brěšyczka
:: Ze so mnu płačala. ::

3. Pod běku brěšnczku
Najradscho nětko du,
Stajnje wutroba s njej rěczi,
Kóždy liščizk troscht mi šyczi;
Ta běka brěšnczka
:: Je moja troschtarčka. ::

4. Pod běku brěšnczku
Najradscho nětko du;
Pod njej sanfnyč wócžko žadam,
Zeli saš' joh' njewuhladam.
Ta běka brěšnczka
:: Mój row njech pschikrywa. ::

Handrij Zejler.

10. Zastaničko.

1. Dopłomjeniko šlónčžo je,
Pšches hažki měšacžk shladuje;
Džen mjelczi, ja paš saspěwam,
Mje czěri k twojim wołnjeshkam.
Kjana knježna,
Lubosnosče kralowa,
:: Mjech mój spěw cže swješela! ::
2. Te róže, kwětki drēmaja,
Tón ptacžik wócžzy sandžela

A mjelczi w kerczku selenym;
Ja spěw czi swjeczicž wuschol šym.
Kjana knježna atd.

3. Tam zuni wětsicžk poduma
A s młodym liščom hrajki ma,
Som' s cziha schepze powjesče;
Njech tež mój hlós cze budžicž šmě.
Kjana knježna atd.

4. Na šonach nózka bohata
Njech czi najšlódšchi podawa,
Tón woblětuj cze šměwajo
Tak czišche, rjenje czišchinko!
Kjana knježna atd.

Handrij Zejleř.

II. Wotmolwa.

Hlós: Holbik dvě bělej nózcy ma.

1. Šso wowzki s měrom pašechu, ::
A wowčerka bě pod lipu.
2. Tej licžko młódne kčžějesche ::
A wócžko běšche módrušchke.
3. Tej bělej rucžy stytnywšchi ::
Šzej spěwasche wo lubosczi:

4. „Wschě towaršcki mi ženja bo, ::
Ja žatko nimam lubeho.“

5. Te ptacžki šedžo na wjeršcku ::
Na šrudne hróncžka pošl'chachu.

6. A šady kečka róžatoh' ::
Šzo tajesche tam pacholo.

7. Jom' w wóczku šwětlo šesthadža, ::
Wón š lubym hložom šaspěwa:

8. „Bje-wschěmi holcžo najrjeńšche, ::
Wo wutrobicžku prošcu cže.“

9. „Ja pětne jehnjo budu cži, ::
Budž miša wowcžerka ty mi!“

J. Wjela.

12. Radžena ženstwa.

1. Něhdy wóczko šwětke mějach
Sa wschě rjane holicžki,
S nimi harowach, šo šmějach,
:: Hacz mje luboscž pschestwori; ::
:: Nětko cžichi š radošcžu
Na tu jenu šhladuju. ::
:: Aj aj aj,
Kaš pětnaj štaj wój dwaj! ::

2. Knjes a semjan so mi sdaſche
Nježenjene pacholo,
Wyſliczka taſ ſejhrawaſche,
:: Sletowaſche wyſoko; ::
:: Njetko pjerſhczen jaſny mi
Wſchitku kraſnoſcź poſkoczi. ::
:: Aj aj aj,
Kaſ pěknaj ſtaj wój dwaj! ::

3. Dom a dwór a wſcho mi wſmicze,
Œeno ſo ju wobkhowam;
Ludžo, to wy njewěricze,
:: Ale ſwěty ſa nju dam; ::
:: Œako jandželk lubuje
Moja ſkota Leńka mje! ::
:: Aj aj aj,
Kaſ pěknaj ſtaj wój dwaj! ::

Handrij Zejleř.

13. Njeradźena žeńtwa.

1. Wjerjebina rjenje kćějo
Njeſe hórke płody,
Œolicžo ſo rjenje ſmějo
Pod njej ſteji ſpody.

Wjerjebina wěschcześnie:

Holcžo budže hinajsche!

Aw jaw jaw, aw jaw jaw!

2. Nětko, hdyž mi w czěpzu fhodži,
Moja swěrowana,
Lědma wjazh wo mnje rodži,
S Hanczicžki bu Hana,
S Hany hórke Hanisko,
Wjerjebinow podomstwo.

Aw jaw jaw, aw jaw jaw!

3. Prjedy běch jej wschitkón skoty,
Nětč šym hrosny, stary,
Zažach ja njej psche wschě pšoty,
Nětč mi pscheje mary;
Prjedy šwjecžo bšyschcžate,
Nětč je drjecho masane.

Aw jaw jaw, aw jaw jaw!

4. Schtož mje wosyba, ju šmudži,
Pšakam, dha šo šměje,
Schtož mje swješ'li, to ju šrudži,
Tak mje helšy drěje.
Ach wy ludžo najšubschi,
Kač ta ženěwa pscheměni!

Aw jaw jaw, aw jaw jaw!

Handrij Zejler.

14. Pŕaza.

Hlós: Pŕadla je Marja kudželku.

1. Nawij ŕej kudželku, holiczka,
Kudželku ŕlěbornu;
Nimo je ŕwjatoh' Marcžina,
Na pŕchaju pŕchalcze du.
2. Sprawuj ŕej bórczate kolesto
S běkej tej piŕchczelu;
Do pŕchaju kaže ŕheptanko
Ssneh běky pŕched ŕhěžu.
3. Těpcze a ŕwěczcze nuts Schołczižy,
Tym pŕchalczam Łasowskiim,
Po czmje a w symje pŕchińdzemy
Po puczju dalokim.
4. Wobwite nasche ŕu kudzele
S czerwjonym banczikom!
To je ta barba radoŕcze,
S tej dzemy won a dom.
5. Rhopate pŕchedzemy piŕchczele,
Nittku, kaž židžanu,
Pŕiat budže bělicz ŕo kaž ŕneh,
Ležo na trawniku.

6. Pšhedžemy radostnje w jasnej stwi,
Pšhi czopłnych khachliczkach;
Wjelsk wuje bjes tym po holi,
Wětr howri w hałosach. Handrij Zejler.

15. Horde holičo.

Čěski hlós.

1. Ja šym šchwarne holeczo s młyna,
Hólzy rad mje maju;
Wutrobu pať žanom' njedam,
To ja kručže praju;
Wot klóschtra a wot Kulowa,
S Brussteje hačž k Czecham
:: Pšchikhadžeju nawoženjo,
Ja pať žanoh' nječam. ::
2. Jedyn hubku wokoschuje,
Druhi khwali woczi;
Tseczi šo kaž miły hołbiť
Wschudže ja mnu klóczi;
Schtwórty staru macž šo prascha,
Hačž tež wěm wschě džěła;
:: Pjaty pať šo nana prascha,
Schto bych pjenješ měła. ::
3. Gusto moje dla šu hólzy
Na rejach šo bili,

Na winje tež wjele toleć
Se mnu pschecžinili;
Schkoda je tych rjanych pjenješ,
Kiž su pscherejwali,
:: Sa hermanŕ a sbytnje wězy
Mje dla wudawali. ::

4. Wschitzy mi wo ženŕtwje rěcža;
To su hŕupe blady!
Hiščcže žanom' rjeŕka njejsym,
So mam jeho rady.
Pšchińdžcže, hólzy se wschěch Šerbow,
Kiž wy mje měcž chžecže:
:: Wjedžcže, so wy tola wschitzy
Korbiŕ doŕtanjecže! ::

Mikławš Wjacławk.

16. Wojnaŕ.

Hlós: Kajka je to powjesć.

1. Š wjeŕelom chžu wuŕnacž:
Ja sym wojnaŕ, ha ha ha,
Štóz mje woprašča;
Wot khorejty hačž do ŕary
Doŕahaju moje twary,
W symje, lěcže, ha ha ha,
Šwět mje potrjeba.

2. Ma bur džětačŕ rolu,
Moja ruka, ha ha ha,
Grat jom' wobstara;
Chze-li kral na wójnu cŕahnyčŕ,
Dyrbi mi do woŕow pŕchahnyčŕ,
Kiŕ ŕym krute, ha ha ha,
Semu džětačŕ ja.

3. Rajka radoŕčŕ: jěŕdŕicŕ
A ŕo pŕchewjěŕčŕ, ha ha ha,
Hdŕe to njekhwala?
A te wŕchelke woŕy pŕŕchne,
Kač te klepotaju ŕpěŕchne
ŕo wŕchěch dróhach, ha ha ha,
A cŕěŕčŕi wojnarja.

4. Schto měč wbohi kŕribjet
Cŕěŕpicŕ, wuŕtačŕ, ha ha ha,
Njebnyčŕ w ŕwěcŕe ja;
Njehaŕŕch-li ŕo bědny noŕnyčŕ,
Dha ŕo dyrbi wojnačŕ proŕnyčŕ:
Džětačŕ, bratŕje, ha ha ha,
Twoje ŕlóŕadka.

5. ŕołma noŕny cŕołmy,
Moje koło, ha ha ha,
Semja wěŕčŕiŕŕha;

Rošycź ma psches doły, hory
Moja wóscź te kupzow tworj
Ludžom hafle, ha ha ha,
S kraja do kraja.

6. K wěrowanju, k kšczenju
Schtó by njechał, ha ha ha,
Kjanoň' wosyła?
Te chzu ja najradšcho džěłacź,
S kwaparjemi duzy spěwacź:
Kjane holcžo, ha ha ha,
Lubuj wojnarja!

Handrij Zejleř.

17. Zlamany slub.

Čěski hlós.

1. Pod hrodźišcjom niže kłóschtra
Krařna róža šakcžěwje;
:: Pod lipu tam s wojownikom
Steji holcžo sbožowne. ::
2. „Kaž nad nami tuta štała
— Džesche wojak — njeřhabła,
:: Tak je moja luboscź stajna;
Wěr mi, luba najrjeńšcha!“ ::
3. Ptacžik pał tam s hłojcžku wije,
Holcžo šmějo wotmolwi:
:: „Luby mój mje njesarudži,
Twoja pěřeń, ptacžko, kži.“ ::

4. „Njewěć, njewěć, šlub tež jeba“,
S lipy ptacžk šaš' šaspěwa,
:: „A tež škała něhdy spada:
S wěry roscže nadžija!“ ::
5. Pod hrodžišcjom niže kłóschtra
Kczenje s róže wotpada;
:: „Škoda tebje, rjane holcžo!“
Srudnje ptacžk tam šaspěwa. ::

Mikławš Wjacławk.

18. Tón mje lubuje.

Hlós: Přijěl je z Mišna mlody pan.

1. Tši róže nam'ka holicžo, ::
Na kóždej róži pacholo.
2. Duž holcžo róže praschesche: ::
Ša kotry tež mje lubuje?
3. To šhoniš, róže prajachu, ::
Šdnyž hwěšdy šwěcža k wjecžoru.
4. Tši hwěšdy lědom šybola, ::
Tšjo hólzy jědu do dwora.
5. Ša hdže mašch, maczi, džowcžicžku, ::
Tu twoju mlodu nadobnu?
6. Ach, moja luba džowcžicžka ::
Do kłóschtyra je šlubjena.

7. Za k cžesczam šwjatej' Marije ::
Szwój ruczany wěnz plecžesche.
8. Na holcžo přeni pohlada: ::
Schto, lubčicžka, šy cžinika?
9. Zej druhi ruku dawasche: ::
Budž, najrjenišča, w božemje!
10. Tón tšecži srudnje sapłaka, ::
Na blido róžu roššecžipa:
11. Nětk dobri nóz měj, wješele ::
A moje rjane žiwjenje!
12. To wuškyšchaka holicžka, ::
Duž stany a jom' ruku da.
13. Nětk, herzy, k kwapěj piškajče, ::
Šdyž mje tón młodženž lubuje!

Handrij Zejleř.

19. Prync Jana Serbojo.

1. Schto cžerwjeni šo nasdala
A pschekyštuje wošrjedža?
:: To rjeni šu tragunarjo,
To šu prynž Jana Šserbojo! ::
2. Schto semja rži a tšepjeta,
Schto woła tam: hura, hura?
:: To mužšy šu tragunarjo,
To šu prynž Jana Šserbojo! ::

3. Sčtó lecži tam taf psches polo
A sazpi kulow njewjedro?
:: To khróbli šu tragunarjo,
To šu prynž Jana Šerbojo! ::
4. Sčtó šapa khróblo šatraschne
A š mjeczom cžežkim šejhrawje?
:: To hróšbni šu tragunarjo,
To šu prynž Jana Šerbojo! ::
5. Sčtó je, kiž šhcžěpa želešo
A cžascže ruba šabruncžo?
:: To šylni šu tragunarjo,
To šu prynž Jana Šerbojo! ::
6. Sčtó šu cži mjašo=rubarjo,
Kaž dostali šu pschimjeno?
:: To šakšy šu tragunarjo,
To šu prynž Jana Šerbojo! ::
7. Sčtó cžehnje š bitwy dobytej'
A šwoje rany khwali šej?
:: To šerbszy šu tragunarjo,
To šu prynž Jana Šerbojo! ::

Handrij Zejleř

20. Wójnski spěw.

1. Hura! wy bratsja smužiwi,
Brón wšmicže do rukow;

- Nam kraj a kral ƚo dowěri,
Szo spušcěza na mužow.
2. Kaž law a mjedwjedž ƚapataj
We mozy, khróbkosczi:
Tak wojujmy ƚa wótzny kraj,
Kaž mužam pšchisteji.
3. Dha žiwjenje rad ƚastajmy
Sa prawo, kraj a cžescž,
Na bitwišcězu wěnz njeswjadky
Szej dyrbi kóždy plešč.
4. Bicž chzemy bitwu rycžerřku,
Haj ř ruku hobrřkej,
A pobicž, řkařcž njeprawdu
Sa pšchichod ř řnamjenjej.
5. Tak wěcžnych křonow hódni ƚmy
A mjena wótzneho;
A byl kónz komu řudženy,
Dha miřy je nam Bóh. Handrij Zejleř.

21. Wojeřske pacholo.

1. Wojeřske to pacholo
Cžescžza kral a řerřchtojo;
∴ Schönstes Fräulein Rikebusch, Rikebusch,
Wojak to je cžestny muž. ∴

2. Čzichu nošy myšlicžku
Se staroscžu nješnatu;
:: Schönstes Fräulein Rikebusch, Rikebusch,
Wojak to je wješ'ky muž. ::
3. Nješcho, hdyž paradu ma,
Njebkyschcži šo fernicžka;
:: Schönstes Fräulein Rikebusch, Rikebusch,
Wojak to je rjany muž. ::
4. Čžehnje š brónju do pola,
Njestróži šo satana;
:: Schönstes Fräulein Rikebusch, Rikebusch,
Wojak to je khróbký muž. ::
5. Ma šchto rjane po boku,
Kosumi wón dobrotu;
:: Schönstes Fräulein Rikebusch, Rikebusch,
Wojak to je mudry muž. ::
6. Hdžež wón rozpožži šo,
Še knješ a dže psche wšhitko;
:: Schönstes Fräulein Rikebusch, Rikebusch,
Wojak to je žyky muž. ::
7. Pšchindže š wójška domoj šaš',
Čhze nan hotowacz jom' kwaš;
:: Schönstes Fräulein Rikebusch, Rikebusch,
Wojak to je krašny muž. ::

Handrij Zejler.

22. Trompejtař na krwawnišću.

1. Sa Budyšch'nom po doli
Tam krwawe polo je,
Te bróšdy na tym poli
Tam tsělba worasche.
2. A pacholo na roli
Tam leži wojeřske,
Joh' wjele ranow boli,
Krej šo s nich lijesche.
3. A jeho schumjel šwěrnny
Tam pschi nim štejesche
A czaka šrudnje měrnny,
Dónž wumrjecz njebudže.
4. A jako hižo jima
Šsmjercz blěda pacholo,
Dha wješečny jom' hrima,
Synč šnaty pscheš wucho.
5. Duž płomjenjeschtej woczji,
Wón džiwje šhraba šo,
Na konja móznje kroczi,
Trompejtu šastajo.
6. Wiktorija! wón piška,
Trompejta šchrjebota,
Wiktorija! rži s bliska
A rži wot nasdala.

7. Viktoria! tam klinczi,
Kaž Bože hrimanje,
Viktoria! kraj brinczi
A lute wješele.
8. A hdyž bě wuklincžało,
Trompejtu puschčesche,
S nim bě šo cžašnje stało
A s konja wotpadže.
9. Tón regiment šo staji
Tam pschi nim žarujō
A marschal s cžicha praji:
„Tak sbóžnje wumrje šo!“

Handrij Zejleř.

23. Wboha Hilža.

Hłós: Dobry wječor, maćeřka.

1. Rhabla šo tam Hilžicžka,
Jašo swjadla lilija,
Trudlaj du, tralala,
Jašo swjadla lilija.
2. Krocžel pomaknu jej dže,
Wócžko wjazy nješapje atd.
3. Kwětki wschě pschi pucžiku
Želnje na nju hladaju atd.

4. Hólzy šebi šheptaja:
Ta je šmjerczi wucžekka atd.
5. Ach, wy hólzy nadobni,
To šče nimo hudali atd.
6. Šmjerczi ta wšchať njeczěka,
Šmjercz jej budže witana atd.
7. Wona tam ju powjedže,
Šdžež jej' luboh' wjedka je atd.

J. Wjela.

24. Wuznaće.

Hlós: Sym Serbow serbske holičo

1. Ha njejšym tež knješ nadobny,
Niž hrabja, ani kral,
:: Šym žiwjenja wšchať wješeťy —
To moja duscha křwal! ::
2. Ahlěb wšchědny spořojnosć mi je,
Tu nikom' njepšchedam,
:: A tej trjeba nej', kaž widžicže,
So škota hory mam. ::
3. Šwět žyťy měj ja pšhecžela,
Šhtóž telko potrjebje,
:: Měi šwěrna duscha jenicžka
Došć k mojom' sbožu je. ::

4. A wupadnje hdy bylsta mi,
Tu bjeru do kupje,
:: Kaž roža róžam njeschodži,
Tak to tež njeje slě. ::
5. Ja najem a šo nadžekam
A rjenje naspju šo. —
:: Schto wjazy, prajcže, potrebam?
Duž khwaleny budž Bóh! ::

Handrij Zejleř.

25. Swjateje Marine sylzy.

1. Maria pod kschizom tyschniwe
Sshly je ronika blyschzate,
S kóždeje róžicžka lubosna
Pod jeje nohu je sakczeka;
Prjenje te róžicžki běke
Dla njewiny šyna šu kczeka.
Beka ty sahroda róžowa,
Blyschczo tam na horje Golgatha,
Podaj mi jenu tu róžicžku,
Tyknycz ju šebi na wutrobu.
Tebe, o róžicžka běka,
Šso pošwjecža wutroba zyka.
2. Druhi splah róžow šo pošběha
Pod kschizom s mlódného trawnika,

Kjeńšchi hačž ranišche serja je,
Scharlat a purpur šo khowašche,
Šapata lubošć jón jašni,
W. krejčérwjnym blyščežu šo krašni.
Čžérwjena šahroda róžowa,
Blyščežo tam na horje Golgatha,
Podaj mi jenu tu róžicžku,
S Božej krowju lubošće barbjenu.
Wutroba ša tobu hlada,
D róža, a nošycž cže žada.

3. Tšeeže šo róže tam šyboła,
Módrinu njebjesku pschetrjehja,
S wócžka jim mišošć a pscheczělstwo
Kjenje a lubošnje šměwa šo;
Máčžerna lubošć a šwěra
Do barby jich módrej šo cžěra.

Módra ty šahroda róžowa,
Blyščežo tam na horje Golgatha,
Podaj mi jenu tu róžicžku,
Tyknyčž ju šebi na wutrobu.
Róžicžka, módrinka luba,
Wšmi žyle mje do šwojoh' šluba.

Handrij Zejleř

26. Róža a ptačik.

1. Pola Rhróscziz pschi puczu
Róžicžka je kčžěka,
Blyschcžika šo na czernju
Czerwjena a běka.
2. Na czerniř tam pschileczi
Ptacžatko a spēwa,
Kjeńšcho wone fifoli,
Kjeńšcho róža kčžěwa.
3. Kjeńšche hróncžko wumyšli
Ptacžatko a džěka,
Lubšcho je we wutrobi
Róža jeho měka.
4. Symški wětsiř pschileczi,
Wótrje šahwisdasche;
Ptacžatko šo postróži,
Róža šblědowasche.
5. Ptacžik hróncžka ponowja,
Šcho te wušnawaja?
„Dobru nóž, ty najrjeńšcha,
Šdyž ja dyrbjju š kraja!“
6. Róža šylšy wuroni,
Šcho te wušnawaja?
„Dobru nóž, ty narjeńšchi,
Šdyž ty dyrbišch š kraja!“

Handrij Zejleř.

27. Spominanje na lubych.

Hlós: Přadla je Marja kudželku.

1. Shtó by měł kšhidla myšlicžki
A był, hdžež wona je!
Shtó mje k tym lubym pschešadži
Na hona domowše!
2. Wy hwěžki módrych njebešow,
Psches dejmant jašnišče!
D šwěcžče do wšchěch shtomikow
Mi wjeski lubeje!
3. Dži, měšacžko, dži czišchinko
Na moje město tam;
Šwěcž do woknjeschka snateho,
Ty wěsch, shto prajicž dam.
4. Praj hróncžko jim najkrašnišče
Wot mojej' lubošče:
Njech kóžda pruha škowcžko je
A rjane strowjenje!

Handrij Zejleř.

28. Zrudne ptačatko.

Narodny spěw.

1. Ha šydał je, šydał je dróbnuški ptacžk
Ha mješ dwěmaj běšymaj kamuschkomaj.
2. Ha pschilecžak, pschilecžak wulki je ptač,
Ha praschał šo dróbneho ptacžatka:

3. „Ha sčto ty tu cžiniš, ty dróbnny ptacžko,
Ha so šej ty wješele njesaspěwasch?“
4. „„Ha tak chzu šej wješele saspěwacži,
Ha nimam tu nikoho šwojeho.
5. Ha nej' tu mój nan a nej' tu moja macž,
Ha komu dha dyrbju ja dobru nóz dacž?
6. Ha nan je mi wumrjel žno dołhi cžaš,
Ha macžerje šym ja paš njepósnaš.
7. Ha macžerje šym ja paš njepósnaš,
Ha macž šu sli ludžo mi šobu wsali.
8. Ha starschi mój bratsiš je na wójnje,
Ha w zušym mi w kraju na wójnje.
9. Ha mlódscha paš šotšicžka jara hčupa,
Haj jara haj hčupa a njerosumna.““
10. „Ha tak šo šyni pod moje šchidleschko,
Ha so chzemoj lecžecž do zušoh' kraja.
11. Ha hdžež je twój stary nan šarubany,
Ha hdžež twoja macžerka roštorhana.“

29. Božemje.

Hłós: Khatržinka swěrna moja.

1. Lubšcha moja Khatržinka,
Wěšch ty, sčto cži prajicž mam?
„Božemje“ najrjeńšche,
Hdyž naj' pucžik, hdyž naj' šhcžežka
Na tu šhwilu róšno dže.

2. Widźišch tamle kercźk šo hnuwacź,
Nještyšchisch tu wošyžu?
„Božemje“ šchwórkóže,
Šdyž naj' pucźik atd.
3. Pošluchaj! šchto ptacźik spēwa
Pod liščóm na hačožy?
„Božemje“ ščahuje,
Šdyž naj' pucźik atd.
4. Ruť, tuť, kať tam měšacźk šwéczi!
Šchto wón na naj' šhladuje?
„Božemje“ pošiwije,
Šdyž naj' pucźik atd.
5. Ššes polo tam wětšik leczi;
Šchto tón naju wobduwa?
„Božemje“ šaduwje,
Šdyž naj' pucźik atd.
6. W dole běži kšchawa rěčka;
Šchto ta šchwórczi, kłukota?
„Božemje“ pluskože,
Šdyž naj' pucźik atd.
7. Spominacź wschať chzemoj na šo,
Daj mi na to rucźicźku! —
„Božemje“ najrjeńšche,
Šdyž naj' pucźik atd.

Handrij Zejler.

3*

30. Mniška.

Hlós: Ja stejach horkach na horje.

1. So wjesechu do klóschtera,
To rjane holicžo.
Sej saržowasche sernicžka,
We šylstach płuwajo.
2. Su wschitke ptaczki strowjachu
A młode kwětasčki,
A spěšchne stadła na šlónčžtu
Wschě sejhrawachu ji.
3. „Ach božnje, šwěcže wješeŕny,
Do murjow dyrbju ja;
Mli row b'dže klóschtr kamjeńtny,
Ta kžěža poŕhmurna.“
4. Su herjekajo šwarjachu:
„„Ty njemdra haleńka!
Tym šwjatym šy ty s njewjestu;
Ššo wohlej do šwěta.““
5. Duž pschihna jěsdnik blyšchčžatny
Na jašnym lišchafu.
„Šdže wjesecže tu šnježnu wy,
Tu rjanu panicžku?“
6. Šahoj ty młodžo najrjeńšche,
Ty njeb'džešch we klóschtrje;
Mtašch šydło, bydło kralowške
We mojej wutrobje!“

7. Szej na konja ju sběhnywſchi
Ju horzo wokoscha;
„Nětk, liſchaſo, mi na ſtoki
Do kwapſnoh' hrodžika!“

Jan Wjela.

31. Pŕaza a žeńtwa.

Hlós: Dobry wječor, maćeŕka.

1. Wjercže! wjercže! koleſto,
Kjana pſchelcža ſpěchuj ſo;
Goladra, hopſaſa —
Kajka je to bórcžeńza!
2. Wjazy pſchedžeſch piſchčzelow,
Wjazy maſch ty bjerjerjow atd.
3. Zybafch kudžel cžiſcžiſchu,
Bohatschi je na pucžu atd.
4. Čžeńſchu nitku napſchedžeſch,
Schwižniſcheho doſtanjeſch atd.
5. Redžbuj, ſo ſo njeſchkowri,
Dha budže cžim pěknischi atd.
6. Hladſcha ničž ſo ſyboli,
Kjeńſchi budž mješ wocži atd.
7. Twjerdschu nitku nawiwafch,
Szwěrnisheho namafafch atd.
8. Dlěſchu nitku ſczahujeſch,
Sroſtnisheho wuſwoleſch atd.

9. Wjazh shtukow namotasch,
Bohatscho so wudawasch atd.
10. Spěšnischo du koleška,
Sazo brasčka sakłapa atd.
11. Wjercź dha, wjercź to koleško,
Kjana pschelcža, spěchuj so atd.

Handrij Zejler.

32. Nalětny wětřik.

Hłós: Dobry wječor, maćerka.

1. Leczi wětr wot wjeczora,
Brjóžki, łuki pschepjercha,
Su su su, wu wu wu —
Stawaj, stawaj, trawicžka!
2. Do šahrody pschicžehnje:
Kóže, kwětki, wozucžcže,
Su su su, wu wu wu —
Wěnaschť holcžo lubuje.
3. Tšchafě hałžki na shtomi,
So jim liščže wuskoczi,
Su su su, wu wu wu —
Pyschcže domy s mejemi.
4. Ptacžki spěwacž namokwja
W hajach, lěšach, pscheš pola,
Su su su, wu wu wu —
Pezołam lubi kčzenicžka.

5. Aj, ty miły wětsicžko,
Lětaj pschezo wokolo,
Su su su, wu wu wu —
Hacž je sestawało wscho!

Handrij Zejler.

33. Lěčo.

1. Lěčo je tač lubosne
A šo na mnje šměje;
W lěče jara rjenje je,
Dokelž wschitko kčěje.
2. Zylka semja sawonja,
A wješelu cže wita;
Boži wětsif potula
Džeczela a žita.
3. Na luzy a w sahrodži
Džeczelkojta trawa
Wšelako šo pišani,
Wulka a tež mała.
4. Žiwjenja šu wješele
Na schtomach te ptacžki,
Ryba w wodže pluskoze,
Semju krynja wacžki.
5. Schtóž šo teho wješeli,
Schtóž nam lěčo dawa,
W kožu šo rad nješomdži,
Ale šahe stawa.

Handrij Zejler.

34. Maruška.

Hlós: Ha služil je hólčik panikej.

1. Na wójnu je Maruška wujěta, ::
S tym lubym šej šedlała konika.
2. Sa Budyščin cžahnyła do Čzech přjecž, ::
Po lěwizy sybolo wótry mjecž.
3. „A njeje dha žel cži, o Maruška, ::
So maczer a nana šy spusčcžiła?
4. Njej' nicžo wo bratskow lubych cži ::
A nimaš ty šedžbu te šotšicžki?“
5. „„Kač někoho žel mi bycž dyrbjało, ::
Šdyž šwojoh' mam po bofu lubeho?
6. Bych wumrjeła doma se šylsami, ::
Šdyž lubeho njeměła pschi šebi.““
7. Šdžežkuli tam pachol je wojował, ::
Še holicža mjecžik tež blyškotał.
8. A hdžež běšče padnył tón nadobny, ::
Tam rhyachu kóžko tež Marušchzy.
9. A hdžež šo row šwěrneju posběha, ::
Pšchez' rostu a wonjeja ščzenicžka:
10. Na jutry šče wonješko šijałkow, ::
Na Jana šerš cžerwjonych rózicžkow,
11. Na Šakuba bělych pjenš lilijow, ::
Na Michała šahrodka šomotkow,
12. A na wschitkich šwjatych tam šašcžěja ::
Še pižane hwěžki a rósmarja. Handrij Zejleš.

35. Wostań w kraju.

1. Wostań w kraju, to czi praju,
S swojim kraju narodnym;
Ssy tež khudy, žiw šo tudy
Šo cžesczi a spofojny.
2. Njepraj: „druhđe lěpje budže“ —
To czi sapisane nej';
W kóždym měscze nam'kasch wěscze
Šte a dobre směschane.
3. A połdnju horje rjeńšchi stwori
Bóhl'byknjes kraj cžlowjekam;
Tam pať šmudži šlónčžo ludži,
Šrosna šwěrina tam je.
4. Połnóz šymna, dołho cžemna,
Njem'že tež cže šwješelicž;
Masch tam delka bara, wjelka,
A šhlěb tam tať žadny je.
5. Duž czi praju: wostań w kraju,
Šdžež šte š dobrym runa šo;
Cžerpicž, dawacž, š džěku stawacž
Wschudžom dyrbišch šawěscže.

Handrij Zejler.

36. Khatržinka z Delnjeje Hórki.

Po svojim hłosu.

1. W Wujerjowskej semi jara dźiwna wójna:
Njemóhła tam wostacź žana czista knježna.
2. Žana czista knježna, žana burska dźowka,
Njemóhła tam bydlicź žana mloda holza.
3. Schtož jenož ta jena korcžmarjowa dźowka,
Tam we Delnjeje Hórzy s mjenom Khatržinka.
4. Hdych bě tole shonił Wujerjowski panik,
Dał je šo wón wjesczi na Šhorjelski hermanik.
5. A je šej tam kupił zyku trubu płatu,
Šsomota što lóhczi, k temu běku židu.
6. Dał šej potom schiczi rjanu žónsku draštu,
Dał šej woblez do njej', do tej' žónskej' drašty.
7. Dał šo potom wjesczi sa knježnicžku cžěšnu
Do Delnjeje Hórki na dwór korcžmarjowy.
8. „Bomhaj Bóh! korcžmarjo, chych mje hospodowacž,
Ženu jen'cžku nóžku mje a moje konje.“
9. „„Hospodowacž chych cže, ale koža nimam,
Žanoh' koža tebi, žanej' hródže konjom.““
10. „Wohladaš šo koža, wohladaš šo hródže!
Njech mi konje steja šrijedža twojoh' dwora.
11. Ša pač chzu šo lehnycž do komorki cžěmnej',
Do komorki próšdnej' na tu twjerdu šawku.

12. Pšchekhowaj mje jeno pšched Wujerjowski panom,
Pšched tym Luczibarjom, pšched tym helskim kharjom.“
13. „„Dyrbjał hospodowacź tebję dženſa w nozy,
Dyrbjał cze pšchekhowacź? Sesamkacź cze dyrbję
14. Do džeſacźich samkow do džeſatej' stwicźki,
A mojej lubej dźowzy, t rjanej' Rhatrźinzy.““
15. Hdyž běſche tam pšchischo woſrjedźa poſnozy
Woſrjedźa poſnozy, pocźa holcžo wołacź:
16. „„„Budźe pſej ſkoržene na mojeho nana!
Na Wujerſkoh' pana, na toh' helſkoh' kharja!
17. Na Wujerſkoh' pana, na toh' Luczibarja,
Kiž je czeſcź mi franjł, ſeleny mój wěnaſchł!“““
18. „Pſche cžo holcžo płaſach? Wſchał maſch tu tſi hrody,
Hrody murjowane, hiſchcže wulke kubło.“
19. „„„Wohladaj ſo hrodom, hrodom murjowanych,
Wohladaj ſo kubła, wulkeho mi kubła.
20. Sa ſkoto hród ſkrydnu, ſa ſlěbro tež kubło;
Czeſcź pał njedoſtanu ſa ſkoto a ſlěbro.
21. Hdyž ſym prjed' ſo wjeſta, wołali ſu ludžo:
»ſow ſo wjeſe holcźka korcźmarjowa dźowka.«
22. Powjeſu ſo nětko, wſchitzy budźa prajicź:
»Tam ſo wjeſe kurwa Wujerjowskih' pana.«“““

37. Wuheriski khěrluš.

1. Njech kóždy na to kědžbu ma,
Kač dživna wěz šo podała
Tam we tym kraju wuherstim,
W tym wulkim měšće Waradim.
2. Toh' města knješ najčježnišchi
Bě płodžił w šwojim mandželstwi
Džowčicžku, knježnu pózcžiwu:
Theresia jej rěfachu.
3. A tola bě wot młodošće
Wšcha počna bohabojošće
A stajnje Boha wjeršchneho
S modlenjom křwali spěwajo.
4. Hdnyž běšche pschischa k rosomej,
Šso jawda žyle Žesusej:
So chze bycz jeho njewjesta,
Kaž w kšcženžy šlub je scžiniča.
5. Pschi tym bě jara lubošna,
Ššej runja skoro njenam'ča,
Duž wulki knješ tež wobšamknu,
Tu šebi wsacz sa mandželstwu.
6. Šej' starschej' wo nju proschesche,
Nan a macž k temu šwolesche,
A macž tej džowžy džesche tak:
„D luba, njepuschcz teho wschaf!“

7. Ta dźowka s płačom prajesche:
„Mój nawoženja Jesuś je,
Tom' bym ja hižo sľubjena,
So bych mój wěnzjom' nošyła!“
8. Nan pak tej dźowzy wotmolwi:
„To so czi cžinicž njehodži,
Mój starschej hižo staraj smój,
Hdže chze bycz potom wostatk twój?!“
9. Tón knješ tež sašo pschichoł je,
Wšo k kwašej běsche hotowe,
Na tym pak je ta njewjesta
So wulzy jara srudžila.
10. A hnydom rano wona dže
Do sáhrody a poklańje
Wołajo k swojom' Jesušej,
Kiž na měsće tež pschichoł je.
11. Wón lubosnje ju postrowi,
Wona pak so tak sastróži,
So s hańbu k semi hladasche,
Pak hnydom k njemu khwatasche,
12. Tež hnydom jeho snajesche,
Tej' duch so k njemu horjesche;
Wschej' srudoby bě sabyla,
Na kwaš nej' wjazy spomniła.

13. Duž poča Jesuſ rěčecź s njej
A poda skoty pjerſhczeń jej:
„Hlaj luba! Tu maſch k wěſtoſczi
Sawdawſ wot mojej' luboſczi.“
14. Wona paſ rózje łamaſche
A nawoženi dawaſche,
Pracijy: „S tym ja poſaſam,
So tebje ſamoh' lubo mam.“
15. Duž džěſchtaj tutaj ſlubjenaj
A wſchelle kwětki ſchczipaſchtaj,
Wón džěſche k njej: „Nětk pój dha ty
Wſchaſ tež do mojej' ſahrody!“
16. Wón ſa ruku ju ſapſchija
Tu ſahrodu jej poſaſa,
Kiž w wótznyh kraju mějeſche,
Tam wjele rózow kczějeſche.
17. Njewjeſta poſna wjeſela
Tych dobrych płodow wopyta:
To wuprajicź ſo njemóže,
Schto tu tych kraſnyh płodow bě.
18. Herzy a rjane ſpěwanje
Ju wulzy jara ſwjeſeli,
Tam cziſte rěczi běžachu,
Kiž ſlěboru ſo runachu.

19. Wón dźesche: „Moja njewjesta!
Ty sahrodu by widźała,
Ja chzu nětk sažo s tobu hič
A tebję domoj pschewodźić.“
20. Njewjesta s wulkej srudnosću
Woteńdže k městu swojemu.
„Hdže chžesč?“ ju wacha napadže.
„Dom k nanej!“ wona prajesche.
21. „Schtó je twój nan?“ ju praschachu.
„Mój nan je wyschshi na městu.“
Sej wajchtař na to wotmołwi:
„Tón wyschshi je wschał bjes džęczi.“
22. Na drascže pał bu pólnata,
So knježniczka bě wožebna.
Na to ju hnydom wjedžechu
Do tego města psched radu.
23. Wona pał pschi tym sawosta:
„Mój nan je wyschshi toh' města;
Psched krótkim cžažom, wěrcže mi,
Ssym wuschła ja won s wrotami.“
24. Sžo rada temu džiwasche,
Hdže była je, žo praschesche,
A kał jej' nana mjeno je,
Jim wupowjedacž dyrbjesche.

25. Duž w starych pišmach pytachu
A we nich tež to namkachu:
So psched lět sto a dwazeczi
Tam njewjestu šu šhubili.
26. A tola bě ta njewjesta
Tak mloda, běła, czerwjena,
Kaž holzy lětow pjatnacze
Sšo jeje czoło blyščezesche.
27. S teho je rada spósnała,
So tón skutk pschińdže wot Boha,
A woni jej jěscz dawachu,
Wona pak hnydom woblědnu,
28. A džesche: „Nicžo nježadam,
Hacž jeno: dźicze k předarjam,
So bych ja hišcže dostała
To wotkasanje Jesuša.“
29. Hdyž šo je to jej dostałe,
So wjele ludži widžesche,
Ze hnydom czišche wužnyła.
Dha, šchtóž tu na to kědžbu ma,
30. A chze tu šbóžnoscz herbowacž,
Tón dyrbi Boha lubowacž:
Tak budže Bóh tam po cžašu
Dacž jemu krašnoscz njebjesku.

W o b s a h :

Ach džělenje, ach džělenje	9
Ach spadle, spadle ƚu je schtoma liscziczkŕa	7
Budź tu božmje, Hanka rjana	8
Dopłomjenilo ƚłónczko je	12
Ha njejsym tež knjes nadobny	29
Ha ƚydał je, ƚydał je dróbnuschki ptaczkŕ	33
Hdžež ƚo módrja, selenja	3
Hilziczkŕa spěwa ƚej płacžite hłošy	10
Hura! wy bratŕja imužiwi	24
Ja ƚym schwarne holeczo i mlyna	18
Jo wjesechu do kłóschtera	36
Khabla ƚo tam Hilziczkŕa	28
Leczi wětr wot wjeczora	38
Lěczo je tał lubošne	39
Lubŕcha moja Khatržinka	34
Marja pod kŕchizom tŕschniwe	30
Mawij ƚej kudželsu, holiczkŕa	17
Ma wójnu je Maruŕchka wujěla	40
Měhdy wócžko ƚwětle mějach	14
Mječ kóždy na to kědžbu ma	44
Pod bělej brěsnczku	11
Pod hrodžischczom niže kłóschtra	21
Polŕ Króscziz pschi puczu	32
Rjana Lužiza	2
Sso wowzki i měrom paŕechu	13
Schtó by měl kŕhidla myŕliczki	33
Schtó czerwjeni ƚo nasdala	23
Sa Buduŕsch'nom po doli	27
S wjeŕelom chzu wuŕnacž	19

Tři róže nam'ka holicžo	22
Tracž dyrbi Šerbstwo, sawostacž	1
Wěšch ty tón kraj, hdžež klěborni šo Sprewja	5
Wjercže! wjercže! koleško	37
Wjerjebina rjenje kčžějo	15
Woješke to pacholo	25
Wostań w kraju, to cži praju	41
W Wujerjowskej semi jara džiwna wójna	42

W. u. L. u. b. u. j.

